

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1487/2016

18.01.2017. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца и браниоца окривљеног ББ - адвоката Стевана Обренов, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К-62/14 од 13.06.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1023/16 од 18.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 18.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца и браниоца окривљеног ББ - адвоката Стевана Обренов, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К-62/14 од 13.06.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1023/16 од 18.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К-62/14 од 13.06.2016. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, па су осуђени и то окривљени АА на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 17.01.2003. године до 25.02.2003. године, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без електронског надзора.

Истом пресудом оштећена „ВВ“ из ... је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парницу. Окривљени су ослобођени од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава Републике Србије.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1023/16 од 18.10.2016. године усвојене су жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и преиначена је пресуда Вишег суда у Сомбору К-62/14 од 13.06.2016. године, тако што су окривљени АА

и ББ за кривично-правне радње за које су оглашени кривим у изреци првостепене пресуде, а које се правно квалификују као злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, осуђени и то окривљени АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а које казне ће окривљени издржавати у просторијама у којима станују без електронског надзора, док су у осталом делу жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Гвозденац због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде Вишег суда у Сомбору К-62/14 од 13.06.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1023/16 од 18.10.2016. године и предмет врати на поновно поступање или да наведене пресуде преиначи тако што ће сходно члану 423. тачка 2) ЗКП окривљеног АА ослободити од оптужбе или тако што ће сходно члану 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења,

- бранилац окривљеног ББ - адвокат Стеван Обренов због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде побијају и због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно поступање или да наведене пресуде преиначи тако што ће сходно члану 423. тачка 2) ЗКП окривљеног ББ ослободити од оптужбе или тако што ће сходно члану 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су захтеви недозвољени, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног ББ истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а бранилац окривљеног АА истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због којих повреда је подношење захтева дозвољено окривљенима. Међутим, браниоци окривљених ове повреде закона образлажу неразумљивошћу изреке првостепене пресуде и недавањем од стране нижестепених судова разлога о чињеницама које су предмет доказивања, с тим што бранилац окривљеног ББ исту образлаже и противречношћу између изреке и разлога пресуде, а што би по налажењу овога суда представљало битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима.

Поред тога, браниоци окривљених у захтевима указују и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева иначе дозвољено окривљенима, наводећи да се радње окривљених евентуално могу квалификовати као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, а за које кривично дело је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а који наводи бранилаца окривљених би по налажењу овога суда представљали и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева такође дозвољено окривљенима. Међутим, образлажући напред наведене повреде браниоци окривљених заправо оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа везано за начин утврђивања вредности прибављене противправне имовинске користи, што је по ставу браниоца утицало на правилну оцену.

Такође, бранилац окривљеног ББ у образложењу захтева наводи да ниједним изведеним доказом није утврђено да је окривљени ББ, који је био само формални власник предузећа „ГГ“ ..., предузео било какву радњу извршења кривичног дела за које је оглашен кривим, тако да је овај окривљени по мишљењу одбране оглашен кривим искључиво због тога што је на његов приватни рачун у једном моменту са рачуна предузећа уплаћено 135.600,00 динара, при чему није утврђено ко је тај новац, од којих средстава и којим поводом уплатио, а што све, у битном по налажењу овога суда представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа у правноснажним одлукама.

Како су, дакле, у поднетим захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљенима, док се суштински указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и

њиховим браниоцима због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљених оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца и браниоца окривљеног ББ - адвоката Стевана Обренов одбацио као недозвољене.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.